

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište Dr. I. Iveovića 42

Poslovni broj: 4 P-45/2021-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Zlati Bašek Skrba, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, Karlovac, Luščić 70, OIB 18424145348, kojeg zastupa punomoćnik Ante Šeparović, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika DARIA LOVRIĆA, Vale Vouka 7, Zagreb, OIB 87801740786 kojeg zastupa punomoćnik Zoran Vujasin, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vujasin & partneri j.t.d., iz Zagreba, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon javne glavne rasprave zaključene 20. travnja 2023. u nazočnosti punomoćnika stranaka, 2. lipnja 2023.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., Zagreb, Vrbanićeva 37/1, OIB: 06001672370 i tuženika Daria Lovrića iz Zagreba, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, ovjeren pod brojem OV-1447/2019, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

II Nalaže se tuženiku Dariu Lovriću, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 da tužitelju Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Luščić 70 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 26.516,34 € / 199.787,36 kn¹ zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke 2. lipnja 2023. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu daljnjih troškova postupka u iznosu od 12.330,88 € / 92.907,02 kn kao neosnovan.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

riješio je

Smatra se da je tužba djelomično povučena u odnosu na točku II. tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Lušćić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da se pred ovim sudom vodi stečajni postupak nad tužiteljem i to pod brojem St-445/2020 i da podnosi ovu tužbu radi pobijanja pravnih radnji na temelju čl. 212. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017; dalje u tekstu: SZ). Stečajni postupak nad tužiteljem da je otvoren 17. rujna 2019. rješenjem br. St-372/2019-4. Dana 15. ožujka 2021. stečajnom upravitelju tužitelja sud je zaključkom br. St-445/20220 odobrio podnošenje ove tužbe. Pravna radnja koja se tužbom pobija je Ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. zaključen između pravnog prednika tužitelja - SYNERGOS EKO d.o.o. zastupanog po direktoru Dariu Lovriću i Daria Lovrića osobno – ovdje tuženika, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba.

2. Tužitelj u bitnom u tužbi navodi da je predmetni Ugovor pobojan iz razloga što je njime pravni prednik ovdje tužitelja „prodao“ tuženiku bez ikakve novčane naknade, uopće bez odredbe o naknadi/kupoprodajnoj cijenu, tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn osiguranu fiducijom na nekretnini upisanoj u zk.ul.br.6756, k.o. CENTAR, ZK odjel Zagreb – etaža E3 -stan broj 4., peterosobni stan u etaži +2, površine 188,06 čm sa spremište broj 4 u etaži -3, površine 3,00 čm), uz pripadajuće fiducijarno prethodno vlasništvo predmetne nekretnine. Dakle, predmetnim ugovorom Stečajna masa tužitelja da je bez ikakve naknade (za 0,00 kn) izgubila tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn zajedno sa prethodnim fiducijarnim vlasništvom iznimno vrijednog stana, velike površine, na Pantovčaku u Zagrebu. Predmetnim Ugovorom da je Stečajna masa tužitelja zajedno sa stečajnim vjerovnicima oštećena za najmanje 2.492.778,25 kn.

3. Predmetnu tražbinu osiguranu fiducijom da je SYNERGOS EKO d.o.o. zastupan po direktoru Dariu Lovriću 2015. otkupio od nekadašnje Splitske banke d.d. (sada OTP bank d.d.), a što da je razvidno iz podneska OTP banke d.d. od 27. prosinca 2019. koji se nalazi u spisu stečajnog predmeta St-445/20 (ranije broj: St-372/19), te iz pripadajućih priloga tog podneska.

4. Smatra da SYNERGOS EKO d.o.o. nikada nije uknjižio predmetni ugovor u zemljišne knjige, odnosno nije uknjižio svoje fiducijarno prethodno vlasništvo predmetne nekretnine namjerno, iz razloga da ošteti vjerovnike, odnosno da vjerovnici ne saznaju da bi budući stečajni dužnik imao kakvu imovinu. Stečajni

upravitelj da kasnije dolazi do saznanja i posjeda gore navedenog Ugovora o prodaji tražbine kojeg je preneseno i predmetno fiducijarno vlasništvo sa imena SYNERGOS EKO d.o.o. na ime tuženika. Također, niti taj Ugovor da nije uknjižio u nadležnom zk. odjelu, te i dalje kao prethodni vlasnik stoji upisana Splitska banka d.d. (sada: OTP bank d.d.). Pobijanjem predmetnog Ugovora, utvrđenjem da je isti bez učinka za stečajnu masu, Stečajnoj masi tužitelja bi bila vraćena tražbina vrijedna 2.492.778,25 kn zajedno sa fiducijarnim vlasništvom nad gore navedenom nekretninom, stoga da je neupitan pravni interes tužitelja za podnošenjem predmetne tužbe radi pobijanja sukladno čl.202. SZ-a. Nadalje, navodi da je predmetni Ugovor sklopljen unutar dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja nad tužiteljem, a u godini (2017.) kada se nad pravnim prednikom tužitelja vodio predstečajni postupak.

5. Tužitelj nadalje ukazuje da uzevši u obzir sljedeće činjenice:

- da je ovdje pobijani Ugovor o prodaji tražbine zaključen 2017.,
- da je isti Ugovor zaključen sa bliskom osobom u smislu čl. 207. st. 2. SZ-a (sa direktorom stečajnog dužnika),
- da je pobijani Ugovor naslovljen kao 'ugovor o prodaji' a da u Ugovoru nema odredbe o kupoprodajnoj cijeni/naknadi te da nije izvršena nikakva isplata za prodaju tražbine,
- da je tijekom 2017. proveden predstečajni postupak nad pravnim prednikom tužitelja,
- da je 2019. otvoren i zaključen skraćeni stečajni postupak zbog 'nepostojanja imovine', da je očigledno da su obje ugovorne strane (tuženik osobno i pravni prednik tužitelja zastupan po tuženiku) bile i više nego dobro upoznate s činjenicom da je pravnom predniku tužitelja prijetila nesposobnost za plaćanje i da prijenosom tražbine osigurane fiducijarnim prethodnim vlasništvom gore opisane nekretnine izravno oštećuju vjerovnike tužitelja u smislu čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a.

6. Tužitelj se tužbi nadalje poziva na odredbe čl. 202. st. 3. SZ-a te navodi da ukoliko je pobojni ugovor sklopljen između dužnika i bliske osobe zahtijeva se jedino ispunjenje pretpostavke da se stečajni vjerovnici takvim ugovorom izravno oštećuju, dok proizlazi da ispunjenje ostalih pretpostavki u vidu namjere i znanja nisu relevantni. Sukladno čl. 212. st. 7. SZ-a ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijana pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna strana dužna je vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijane radnje. Nadalje tužitelj navodi da u konkretnom slučaju, nema saznanja je li tuženik stekao kakvu imovinsku korist na osnovi pobijane radnje odnosno nema saznanja da li je tuženik naplatio djelomično ili u cijelosti predmetnu tražbinu od fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Andrije Hebranga 21, OIB: 16062853458, zastupano po likvidatoru Dariju Lovriću, ovdje tuženiku (ranije ADDENDA d.d.). Ukoliko je tuženik naplatio djelomično ili u cijelosti predmetnu tražbinu, tuženik bi trebao vratiti u stečajnu masu sav primljeni novčani iznos primljen po osnovi naplate te tražbine. Da bi se navedena činjenica utvrdila predlaže sudu naložiti tuženiku dostavu podataka o tome je li i u kojem iznosu naplatio tražbinu od fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o., a podredno naložiti tuženiku kao likvidatoru fiducijarnog dužnika ADDENDA d.o.o. dostavu knjigovodstvenih isprava o stanju duga prema fiducijarnom vjerovniku ovopredmetne tražbine prenesene na gosp.

Daria Lovrića ovdje pobijanim Ugovorom, a sve temeljem čl. 234. ZPP-a obzirom da se radi o ispravama koje se nalaze kod treće osobe odnosno kod protivne strane.

7. Zaključno tužitelj je tužbom podnesenom dana 15. ožujka 2021. postavio tužbeni zahtjev kako glasi:

I. Utvrđuje se da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

II. Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 vratiti u stečajnu masu tužitelja Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Luščić 70 sve imovinske koristi stečene na osnovi Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključenog između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Dario Lovrić Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba.

III. Nalaže se tuženiku Dario Lovrić, Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786 da tužitelju Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, OIB:18424145348, Karlovac, Luščić 70 naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana."

8. Tuženik Dario Lovrić u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i navodi da je tužba izvan roka. Nadalje, navodi da je kupoprodajna cijena i isplaćena. U odnosu na tvrdnje o zemljišnoknjižnoj provedbi navodi da nakon upisa zabilježbe ovrhe nisu dozvoljene nikakve daljnje provedbe. Ističe da je netočno da bi Ugovor bio bez ikakve naknade, pa da je stoga i netočna tvrdnja da bi za iznos vrijednosti bila oštećena stečajna masa. Poglavitito jer je Ugovor iz 2017. kada je u cijelosti i konzumiran i isplaćen sukladno ugovornim odredbama, kako da je i razvidno iz pregleda izvoda nadnevaka iznosa i opisa uplata u korist računa SYNERGOS EKO d.o.o. (odnos ranije ALTA AVIS d.o.o.), koje se kao dokaz dostavlja u prilogu u scanu. Nadalje, tuženik pojašnjava da je ugovoreni iznos od 1.060.529,65 kn u cijelosti namiren sa zaključenjem Ugovora, 2017., u razdoblju od 2010. do 2015. što uplatama pozajmica u korist SYNERGOS EKO d.o.o. (ranijeg naziva tvrtke ALTA AVIS d.o.o.) što na drugi način (zadržana dobit), dok je sam Ugovor dvije godine prije pokretanja i zatvaranja stečajnog postupka. U odnosu na daljnje tvrdnje, o tome da nekretnina nije „namjerno“ knjižena odnosno promjene temeljem predmetnog Ugovora ni na SYNERGOS EKO d.o.o. niti na Daria Lovrića i da „... taj Ugovor nije uknjižio u nadležnom ZK odjelu ...“ tuženik navodi da nakon upisa ovrhe Hrvatske poštanske Banke (OvRj-3123/08 od 03 listopada 2008., Z-

55117/08) nije bila moguća nikakva daljnja promjena u zemljišnim knjigama a poglavito ne promjene vlasnika i/ili upisa novog fiducijarnog tereta, kako je i razvidno iz Rješenja ZK odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Z-31571/15 od 26. kolovoza 2015. (u prilogu kao dokaz, scan) i Rješenje Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 29 GŽ Ovr-1721/2015 od 05. travnja 2016. (u prilogu kao dokaz, scan). Tuženik u odgovoru na tužbu nadalje navodi da je netočno da bi u vrijeme zaključenja Ugovora ugovornim stranama bilo poznato da je „prijetila nesposobnost za plaćanje“ a niti za tu tvrdnju, osim paušalnog navoda, da tužitelj ne prilaže nikakve dokaze. Ističe da tim ugovorom stečajni vjerovnici nisu niti neizravno, niti izravno oštećeni pa da niti postoje pretpostavke poboynosti istog. Posebice da nije oštećen razlučni vjerovnik, jer je isti prodao svoju tražbinu s predmetom osiguranja. Nadalje, navodi da tuženik osim štete i nemogućnosti zbog ovrhe provedbe fiducije te sada i ove tužbe nema nikakve koristi, već samo štetu iz pravnog posla iz predmetnog Ugovora.

9. Slijedom navedenog, tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nema ništa ni za vratiti u stečajnu masu jer da nema nikakve imovinske koristi i predlaže nakon provedenog dokaznog postupka odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužitelja tuženiku naknaditi parnični trošak. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio i scan izvornika Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017.

10. Tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu podneskom od 18. listopada 2021. (str-36-44) te nadopunjuje navode iz tužbe. Tužitelj navodi da je nesporna činjenica da Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. nije krivotvoren. U odnosu na navode iz tužbe koji se tiču „neknjiženja“ poboynog Ugovora u zemljišne knjige, tužitelj ističe da su ti navodi bili upereni na to da je tuženik dok je bio direktor tužitelja prvotno imao namjeru vanknjižno prenijeti fiducijarno vlasništvo na sebe osobno, a da nije imao namjeru knjižiti Synergos eko d.o.o. (pravnog prednika tužitelja) kao prethodnog vlasnika, već je cilj tuženika bio vanknjižnim prijenosom osigurati sebi poziciju prethodnog fiducijarnog vlasnika. Istina jest i pravilno navodi tuženik da bi prvotno valjalo riješiti brisanje zabilježbe ovrhe, no konkretna ovrha nije niti pokrenuta protiv prethodnog fiducijarnog vlasnika već protiv potonjeg fiducijarnog vlasnika u ovom slučaju društva Addenda d.o.o. a čiji zakonski zastupnik je isto ovdje tuženik. Nadalje, tužitelj ukazuje da je u čl. 6. Ugovora o prodaji tražbine od 19.5.2017. navedena kupoprodajna cijena za tražbinu osiguranu fiducijarnim vlasništvom u iznosu od 1.060.529,65 kn. U daljnjem stavku da je paušalno navedeno da se kupoprodajna cijena ima smatrati plaćenom „odricanjem“ potraživanja na ime datih pozajmica i potraživanja na ime udjela. Iz ovako paušalno navedene konstatacije da se ne može zaključiti da je među ugovornim stranama došlo do prijeboja u smislu Zakona o obveznim odnosima, jer trenutno da ne postoje dokazi koji bi ukazivali na to da bi ovdje tuženik Dario Lovrić imao potraživanja prema pravnom predniku tužitelja Synergos eko d.o.o. u iznosu koji odgovara barem iznosu kupoprodajne cijene od 1.060.529,65 kn te da s druge strane, nedostaje Izjava o prijeboju s jasnim obračunom prebijene tražbine i protutražbine. Po mišljenju tužitelja pobojni Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. se ne može označiti kao „naplatan“, no da će opreza radi svoje dokazivanje usmjeriti na dokazivanje pretpostavki za poboynost kao da se pobojni Ugovor ima smatrati naplatnim Ugovorom.

11. U smislu odredbe čl.202.st.3. SZ-a tužitelj navodi da je Ugovor zaključen sa bliskom osobom u smislu definicije bliske osobe iz čl.207.st.2. SZ-a iz razloga što je iz samog pobojnog Ugovora vidljivo da je Ugovor potpisan od strane tuženika Daria Lovrića kao fizičke osobe, i Darija Lovrića kao tadašnjeg direktora pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. Nadalje, tužitelj na tu okolnost prilaže povijesni izvadak iz sudskog registra iz kojeg da je vidljivo da je na dan 19.5.2017. tuženik bio direktor pravnog prednika tužitelja slijedom čega se ima smatrati da je Ugovor sklopljen sa bliskom osobom. Nadalje, navodi da je sljedeća pretpostavka za dokazati da je Ugovor sklopljen unutar roka od 2 (dvije) godine računavši unazad od datuma podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Stečajni postupak nad pravnim prednikom tužitelja – Synergos eko d.o.o., otvoren je dana 17.rujna 2019. u predmetu posl.br. St-372/19 pri naslovnom Trgovačkom sudu u Bjelovaru, a na temelju zahtjeva (prijedloga) FINE od 28.2.2019. Prijedlog FINE za otvaranjem stečajnog postupka od 28.2.2019. prvotno je zaprimljen pri Trgovačkom sudu u Zagrebu pod posl.br. St-559/19 pa je kasnije ustupljen Trgovačkom sudu u Bjelovaru pod posl.br. St-372/19. Dakle, u konkretnom slučaju prijedlog za otvaranjem stečajnog postupka podnijet je 28.2.2019., rok od 2 (dvije) godine unazad seže do datuma 28.2.2017., a pobojni Ugovor o prodaji tražbine zaključen je 19.5.2017. Slijedom navedenog, tužitelj zaključuje da je pobojni Ugovor zaključen unutar roka od 2 godine unazad od podnošenja Prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Nadalje, tužitelj navodi da je daljnja pretpostavka za dokazati da su predmetnim Ugovorom o prodaji tražbine od 19.5.2017. izravno oštećeni vjerovnici, a dodatno da će tužitelj i dokazati da je tuženik kao odgovorna osoba tužitelja morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je tužitelj nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Tužitelj nadalje ukazuje da konkretni vjerovnik koji je oštećen pobojskim Ugovorom je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija-Porezna uprava, i to za iznos od 2.587.954,58 kn. Nadalje, tužitelj navodi kako od imovine trenutno nema ništa, dakle nema od čega za namiriti stečajne vjerovnike. S druge strane, Republika Hrvatska je prijavila tražbinu u iznosu od 2.587.954,58 kn, koja se odnosi na potraživanja prije svega temeljem neplaćenog Poreza na dobit. Neplaćeni Porez na dobit da se odnosi na godine 2015., 2016., 2017.

12. Tužitelj, nadalje, ukazuje na slijedeće činjenice:

- Societe generale-Splitska banka d.d. (sada OTP banka d.d.) uknjižena je kao prethodni fiducijarni vlasnik na vrijednoj nekretnini (stanu na Pantovčaku u Zagrebu) upisanom u zk.ul.br.6756, k.o. CENTAR, ZK odjel Zagreb – etaža E3, te ista banka posjeduje tražbinu osiguranu upravo navedenim fiducijarnim vlasništvom prema potonjem vlasniku društvu Addenda d.o.o. (direktor također tuženik Dario Lovrić).

-Dana 10.8.2015. pravni prednik tužitelja Synergos eko d.o.o. zastupan po direktoru sada tuženiku Dariu Lovriću otkupljuje od OTP banke d.d. (ranije Splitske banke d.d.) tražbinu osiguranu fiducijom na gore navedenoj nekretnini u iznosu od 2.492.778,25 kn, te Synergos eko d.o.o. uz Ugovor dobiva i Suglasnost o prijenosu prava u zemljišnim knjigama, odnosno dozvolu da uknjiži svoje pravo prethodnog vlasništva u zemljišne knjige.

-Konstelacijom navedenih događaja da proizlazi da pravni prednik tužitelja Synergos eko d.o.o. na dan 10.8.2015. posjeduje tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne kamate, a koja tražbina je osigurana prethodnim fiducijarnim

vlasništvom na nekretnini, dakle sve i da dužnik te tražbine društvo Addenda d.o.o. ne vraća predmetni dug, Synergos eko d.o.o. ima osiguranje u vidu prava na pokretanje ovršnog postupka prodaje osigurane nekretnine iz čije vrijednosti bi isti mogao namiriti svoju tražbinu.

-Zatim, dana 19.5.2017. tuženik Dario Lovrić zaključuje ovdje pobijani Ugovor sa sobom kao direktorom pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. a kojim Ugovorom da bez ikakve faktičke uplate u novcu prenosi na sebe tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne kamate, zajedno sa fiducijarnim prethodnim vlasništvom nekretnine, i time „izvlači“ van iz Synergos eko d.o.o. imovinu navedene vrijednosti.

-S druge strane, te iste 2017. dana 16.10., tuženik Dario Lovrić kao zakonski zastupnik pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu Prijedlog za otvaranje Predstečajnog postupka, a kao razlog navodi neprekinutu blokadu više od 50 dana, nesposobnost za plaćanje i u prilogu dostavlja Potvrdu FINE o blokadi, te Rješenje o ovrsi od Porezne uprave iz kojeg je vidljiv dug Poreza na dobit koji je tada iznosio 932.730,44 kn, zajedno sa dugovanjem po osnovi Poreza na dodanu vrijednost, a koji dugovi da su se odnosili na periode još iz 2015. i 2016. godine. Datum donošenja Rješenja o ovrsi je 19.7.2017. (dakle samo 2 mjeseca nakon sklapanja spornog pobojnog Ugovora). S time da valja uzeti u obzir da se predmetna dugovanja po osnovi Poreza nisu nakupila samo u tih 2 mjeseca, već su se dugovi po osnovi Poreza nakupljali još od 2015., što da je vidljivo iz same prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku gdje ista potražuje porez na dobit još iz 2015., 2016., i 2017..

13. Slijedom svega navedenog, tužitelj zaključuje da kako je tuženik kao bliska osoba pravnog prednika tužitelja bio odgovorna osoba i jedini direktor u periodu od 2015.-2017., te da je isti nužno morao imati saznanja o postojanju dugovanja pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. po osnovi Poreza na dobit i Poreza na dodanu vrijednost prema Republici Hrvatskoj, jer je isti prije svega kao odgovorna osoba slao i ovjeravao Prijave poreza na dobit, zaprimao poštu pa tako i Rješenja o ovrsi od Porezne uprave i slično. Kako je isti imao, odnosno nužno kao odgovorna osoba morao imati saznanja o postojanju predmetnih dugovanja i na dan 19.5.2017. (dan sklapanja pobojnog Ugovora), a kako je istim Ugovorom sa društva pravnog prednika tužitelja prenio imovinu vrijednu 2.492.778,25 kn bez ikakve uplate u novcu na račun društva, to da je istom radnjom izravno oštetio vjerovnika Republiku Hrvatsku za neplatež poreza na dobit.

14. Tužitelj nadalje ukazuje da iz Prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i pripadajuće Potvrde FINE vidljivo je da je na dan 12.10.2017. evidentirano 49 dana blokade u posljednjih 6 (šest) mjeseci. Kada se od datuma 12.10.2017. oduzme 6 mjeseci, isto seže do datuma 12.4.2017., a pobojni Ugovor zaključen je 19.5.2017. Nadalje ukazuje da je nesporno na dan 19. 5. 2017. postojalo dugovanje po osnovi Poreza na dobit za 2015., i 2016. što je vidljivo iz Prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku. Također da je vidljivo iz već spomenute Prijave da je tuženik kao odgovorna osoba sam slao i ovjeravao Prijave poreza na dobit iz kojih da je nesumnjivo morao znati za predmetna porezna zaduženja, a također je nesporno morao znati da s druge strane iz društva „izvlači“ van bez ikakve faktičke uplate u novcu tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn + zakonske zatezne

kamate, zajedno sa fiducijarnim prethodnim vlasništvom nekretnine (stana na Pantovčaku u Zagrebu), s obzirom da je taj pobojni Ugovor sklapao „sam sa sobom“.

15. Tužitelj zaključuje da je takvim postupanjem izravno oštećen vjerovnik Republika Hrvatska iz razloga što se sklapanjem takvog Ugovora tuženik Dario Lovrić stavio u povoljniji položaj od Republike Hrvatske, remetio je red namirenja vjerovnika protivno Stečajnom zakonu, sam je izabrao prvo namiriti svoja potraživanja temeljem datih pozajmica i udjela u dobiti, a s druge strane ne platiti Porez na dobit, što je u potpunoj suprotnosti s redom namirenja kako je isti predviđen Stečajnim zakonom iz razloga što su potraživanja Republike Hrvatske razvrstana u II.viši isplatti red, dok bi eventualna potraživanja tuženika Daria Lovrića bila razvrstana u niže isplatti redove (kao potraživanja vlasnika društva). Nadalje, sve i da su ista potraživanja razvrstana u iste redove, namirenje bi se odvijalo procentualno kroz pravila namirenja istih isplatti redova u stečajnom postupku te bi Republika Hrvatska dobila barem djelomično ispunjenje svoje tražbine. Dakle, uopće ne ulazeći u vrijednost same prodane tražbine, i ne ulazeći uopće u vrijednost osiguranog stana na Pantovačku u Zagrebu, da je tuženik Dario Lovrić zaista uplatio u novcu barem onu ugovorenu kupoprodajnu cijenu iz spornog ugovora u iznosu od 1.060.529,65 kn na račun pravnog prednika tužitelja, tužitelj zaključuje da bi Republika Hrvatska podnošenjem rješenja o ovrsi na ime neplaćenog Poreza na dobit mogla namiriti svoje potraživanje. No tuženik Dario Lovrić da se samoinicijativno i protuzakonito stavio u položaj svojevrsnog stečajnog suda i odlučio prvotno namiriti sebe (svoje pozajmice i potraživanja temeljem dobiti) pa je „prebio“ ista potraživanja s kupoprodajnom cijenom tražbine. Ova činjenica da nije sporna jer sam tuženik u odgovoru na tužbu priznaje da je to učinio (umjesto uplate u novcu odlučio prebiti svoja vlastita potraživanja). Tužitelj ukazuje da je smisao odredaba Stečajnog zakona o pobijanju pravnih radnji upravo taj, da se pobijaju one pravne radnje koje remete pravo na jednako namirenje svih vjerovnika, da se pobijaju one radnje koje stavljaju u povoljniji položaj jednog vjerovnika naspram drugog, kao što je ovdje tuženik Dario Lovrić učinio, jer da je stavio sebe u povoljniji položaj naspram Republike Hrvatske neuplativši u novcu ugovorenu kupoprodajnu cijenu, a onda podredno i time što je tražbinu vrijednu 2.492.778,25 kn osiguranu fiducijarnim vlasništvom na puno vrijednijem stanu prenio za više od dvostruko manju kupoprodajnu cijenu.

16. Tužitelj navodi da je učinak ove tužbe radi pobijanja, da je osim poništavanja pobojnog ugovora i vraćanja stanja stvari kao da toga ugovora nema, je i traženje povrata svih imovinskih koristi koje bi tuženik eventualno stekao na temelju takvog Ugovora. Kako je na tuženika prenijeta tražbina prema društvu Addenda d.o.o., to je od krucijalne važnosti za saznati da li je tuženik zaprimao kakve uplate od društva Addenda d.o.o. na ime podmirenja predmetne tražbine. Ukoliko je društvo Addenda d.o.o. podmirilo predmetnu tražbinu, u cijelosti ili djelomično, osim poništaja Ugovora potrebno je naložiti i tuženiku povrat svake kune koju bi isti eventualno zaprimio od društva Addenda d.o.o. na ime podmirenja nezakonito prenijete tražbine. S obzirom da je tuženik Dario Lovrić ujedno i zakonski zastupnik društva Addenda d.o.o., to se predlaže saslušati tuženika na okolnost da li je (opet sam sebi) plaćao išta sa računa Addende d.o.o. na svoj račun na ime podmirenja tražbine koju je nezakonito stekao od društva Synergos eko d.o.o. Kako tužitelj nikako ne može

saznati podatke s kojima ne raspolaže niti ikako može raspolagati, (podatke o tome da li je društvo Addenda d.o.o. namirilo tuženiku tražbinu u cijelosti ili djelomično), to je tužitelj predložio sudu naložiti tuženiku dostavu knjigovodstvenih podataka o trenutnom stanju namirenja predmetne tražbine u iznosu od 2.492.778,25 kn koju da je nezakonito stekao od pravnog prednika tužitelja. Po dostavi ovih knjigovodstvenih podataka, odnosno po saslušanju tuženika, tužitelj navodi da će moći urediti točku II. tužbenog zahtjeva koja se odnosi na povrat svih imovinskih koristi od pobojnog ugovora.

17. Tuženik, se podneskom od 29. listopada 2021. očitovao na podnesak tužitelja od 18. listopada 2021. (str. 159-163) te navodi da tuženik nije predmetno potraživanje osigurano fiducijom otkupio pod nepoznatim okolnosti i bez novca i ne radi se o nikakvom fiktivnom pravnom poslu. Navodi kako u prilogu dostavlja Pregled prometa po računu trgovačkog društva Alta Avis d.o.o. odnosno kasnije Synergos Eko d.o.o. za razdoblje 2010. do 2015. kao i dokumentaciju za svaku pojedinačnu transakciju iz predmetnog Pregleda.

18. Glede navoda tužitelja „neknjiženja“, tuženik ponovo ukazuje i obrazlaže da nije ni mogao pokrenuti zemljišnoknjižni postupak (jer nije si htio stvarati bespotrebne troškove) jer kao što da je razvidno iz zk izvatka priloženog uz odgovor na tužbu, rješenjem Zk suda odbijen je već Splitskoj banci d.d. prijenos fiducijarnog prava osiguranja potraživanja. To stoga jer je Hrvatska poštanska banka d.d. pokrenula ovršni postupak. Zabilježba ovrhe kao i sam taj ovršni postupak do danas da nisu zaključeni. Nadalje, navodi da predmetni ugovor nije s namjerom izravnog oštećenja. Takvu okolnost, kao zakonsku pretpostavku kumulativnog ispunjenja uvjeta iz citiranog zakonskog propisa, tužitelj da nije dokazao, a tuženik nikada nije imao namjeru ikoga s namjerom oštetiti (jer zapravo on trpi štetu). Ukazuje da tužitelj nije ičim dokazao svoje navode.

19. Tuženik nadalje navodi da predmetni ugovor nije bez naknade a niti je uz neznatnu naknadu, bez obzira što je prema tzv. „bliskoj osobi“. Tuženik iako je pravnu radnju koju tužitelj osporava poduzeo unutar deset godina (do podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka) nije postupao s namjerom oštećenja vjerovnika (niti su oštećeni), jer u stečajnom postupku nisu niti postojali (pa ni predstečajnom). Ugovor nije ne naplatan naplaćeni iznos od preko 50% procijenjene vrijednosti je fikcija jer da se radi o knjigovodstvenim kategorijama obzirom da je predmetna nekretnina pod tijekom ovršnog postupka, prijetnjom drugog ovršnog postupka i sa upitnom naplativosti potraživanja iz prodaje, koju bi očito vrijednost troškovi postupka (prema procijenjenoj vrijednosti) „pojeli“ što da je mogući cilj i ovog postupka.

20. Iz isprava priloženih uz podnesak tuženik smatra nedvojbenim da je Ugovor naplatan i da nije i ne može biti pobojan. Glede navoda o oštećenju vjerovnika Republike Hrvatske (u daljnjem: RH) i to za iznos od 2.587.954,58 kn isto osporava po istinitosti, osnovanosti, prigovara podnošenju izvan roka i pod krajnje sumnjivim okolnostima, i posebice uz potpunu nejasnost navoda da bi tužitelj vodio ovaj postupak u interesu Republike Hrvatske. Valjda svih vjerovnika. Posebno prigovara tvrdnji da bi Republika Hrvatska prijavila svoju tražbinu. Prijava tražbine

izvan svih rokova koja u vrijeme predstečajne nagodbe nije prijavljena, pokretanja i zatvaranja stečajnog postupka da nije prijavljena. Prijavljivanje tražbine dana 26. svibnja 2021. po Županijskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru (u daljnjem: ŽDO Bjelovar) da je izvan roka, ničim obrazloženo i dokazano i niti da je sudskim rješenjem priznato kao takvo. Ovakvo postupanje tuženik smatra neprihvatljivim i induciranjem pravne nesigurnosti u cilju pogodovanja Republike Hrvatske za kojeg da je ŽDO Bjelovar očito propustilo sve rokove u prijavi predmetne tražbine.

21. Zaključno tuženik navodi kako nije nikoga ošteti (osim sebe) niti da mu je to bila namjera niti prenesena imovina (zapravo je preneseno osiguranje potraživanja) vrijedi realno navedene iznose. Ukazuje da je neistinita tvrdnja i ničim potkrijepljena da bi tuženik sebe stavio u povoljniji položaj od Republike Hrvatske i remeti red namirenja. To stoga jer Republika Hrvatska ni u stečajnom niti u predstečajnom postupku za razliku od tuženika tu tražbinu da nije prijavila pa da stoga ista nije niti evidentirana. Ovakvo postupanje da je zapravo obijesno postupanje i stečajnog upravitelja i ŽDO Bjelovar kojeg da je posljedica stvaranje pravne nesigurnosti i onemogućavanje urednog funkcioniranja pravne države.

22. Glede navoda o potraživanjima prema društvu ADDENDA d.o.o. ukazuje da iz stanja spis predmeta odnosno Ugovora o prijenosu potraživanja s fiducijarnim osiguranjem na nekretnini je razvidnim da ništa nije podmireno nikome. Do tog saznanja da se dolazi čitanjem dokumentacije u spisu. Dakle da pojednostavi tuženik izjavljuje da ništa nije namiro od predmetne tražbine, ni kao Dario Lovrić ni kao ADDENDA d.o.o. u likvidaciji.

23. Tužitelj se očitovao na navedene navode tuženika podneskom od 3. studenoga 2021. (str. 230-233) kako je općepoznato unutar pravne struke da se pismena u stečajnim postupcima objavljuju javno na e-oglasnoj ploči pa je tako tuženik mogao i sam uvidjeti da je Republika Hrvatska (dalje: RH) prijavila tražbinu na vrijeme, da predmetna tražbina nije osporena u stečajnom postupku, i da je pravomoćno priznata Rješenjem o utvrđenim tražbinama te rješenje o utvrđenim tražbinama od 9. lipnja 2021. Ukazuje da se Ugovor ne pobija iz razloga fiktivnosti ili krivotvorenosti, već radi oštećenja vjerovnika i remećenja reda namirenja vjerovnika u stečajnom postupku. U odnosu na dostavljenu dokumentaciju priloženu uz Podnesak tuženika od 29.10.2021. tužitelj ukazuje da uopće nije od važnosti za predmet ovog spora iz razloga jer da nije „zabranjeno“ niti nedopušteno isplaćivati pozajmice, te isto uopće nije razlog zašto bi pobijani Ugovor bio pobojan, te da nije sporno da je očigledno bilo pozajmica između tuženika osobno i društva Synergos eko d.o.o., te je vrlo lako moguće da je Synergos eko d.o.o. zaista dugovao određene iznose tuženiku temeljem nevraćenih pozajmica, međutim, da je sporno i Stečajnim zakonom zabranjeno remetiti red namirenja vjerovnika na način kako je to već navedeno u Podnesku tužitelja od 18.10.2021. – a to je namjerno oštećenje vjerovnika Republike Hrvatske na način da je tuženik osobno, znajući kao odgovorna osoba i direktor društva Synergos eko d.o.o. za postojanje predmetnog duga prema RH temeljem poreza na dobit, (primanje rješenja o ovrsi, podnošenje prijave poreza na dobit, itd.), sklopio pobijani Ugovor o prodaji tražbine uz način plaćanja prijebojem (bez faktične uplate u novcu) i time proizvoljno, samostalno, zakonski neutemeljeno, izvan zakonom predviđenog postupka i reda namirenja prvotno namirio sebe kao

vlasnika (člana) društva i svoje pozajmice koje bi u stečajnom postupku inače ulazile u niže isplatne redove, naspram namirenja vjerovnika II. višeg isplatnog reda Republike Hrvatske koji je ostao u cijelosti nenamiren.

24. Tužitelj ponavlja da tuženik nije sklopio takav Ugovor o prodaji tražbine (uz način plaćanja prijebojem), već da je kupoprodajna cijena za tražbinu plaćena u novcu, Republika Hrvatska bi od tog novca mogla namiriti svoje potraživanje temeljem neisplaćenog poreza na dobit. Nadalje, navodi da predmetni Ugovor nije uopće sklopljen, predmetna tražbina osigurana fiducijom bi i dalje pripadala Stečajnoj masi, pa bi se Republika Hrvatska mogla namiriti iz tražbine osigurane fiducijom na nekretnini, a ovako je predmetna tražbina prenijeta na tuženika osobno, a dužnik predmetne tražbine je opet društvo koje je u vlasništvu tuženika i u kojem je on odgovorna osoba (Addenda d.o.o.), pa je tuženik sada u situaciji da je izbjegao platež poreza na dobit, a s druge strane „izvukao van“ iz stečajne mase tražbinu s osiguranjem na nekretnini, a koju tražbinu naravno da nije nikada niti namirio kada je dužnik iste Addenda d.o.o., pa nema potrebe plaćati „sam sebi“ dugovanje.

25. Na pripremnom ročištu tužitelj je naveo da odustaje od dokaznog prijedloga saslušanjem javne bilježnice Sande Pandže iz Zagreba jer da je nesporno kako je ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. a koji je nastavno tijekom postupka dostavio tuženik uz odgovor na tužbu (str.32-35) vjerodostojan i ovjeren kod javne bilježnice.

26. Tuženik je na pripremnom ročištu naveo da se želi dodatno očitovati o remećenju reda namirenja vjerovnika i saznanje i postojanju duga prema Republici Hrvatskoj i navodi da u vrijeme pokretanja predstečajnog postupka 2017. nije se radilo o dugu prema Poreznoj upravi već o obvezi temeljem ugovora o namirenju poreza na dobit. Obrazlaže da dotična obveza za porez na dobit nije nastala na osnovi oporezivanja realne financijske dobiti SYNERGOS EKA već kao posljedica poreznih propisa, kojima je definiran prijenos know-how-a i patenta na drugu novu tvrtku kćer Adria Bove d.o.o. kada to mora biti predočeno u vrijednosti koja iskazana u kunama po ovlaštenom sudskom vještaku te unešena u temeljni kapital društva primaoca, a društvo vlasnik know-how-a i patenta ovo fakturira i bilježi u prihode. Slijedom navedenoga u trenutku otvaranja i sklapanja predstečajne nagodbe Porezna uprava RH da nije bila ni knjigovodstveno, a niti stvarno u poziciji prijave dugovanja ili potraživanja. Nadalje, tuženik navodi da su postojale obveze odnosno sudužništvo prema Karlovačkoj banci d.d. koja da je inzistirala da se prije otvaranja predstečajnog postupka iz osobnih knjiga očiste stvarna i realna potraživanja vlasnika. Tako se našao način da se evidentno sumnjivo i sporno potraživanje u smislu naplate po ovom spornom ugovoru o prijenosu potraživanja, da se očisti iz bilance u zamjenu za nesporna potraživanja po pozajmicama društvu SYNERGOS EKO od strane vlasnika i odgovorne osobe. Iz svega navedenoga da je razvidno da u trenutku sklapanja spornog ugovora nikako nije moglo biti riječi "o remećenju reda namirenja vjerovnika" a pogotovo ne Porezne uprave RH koja to tada nije ni bila, kao ni kasnije podnijete njezine prijave prema SYNERGOS EKO stečajnoj masi d.o.o.

27. Tužitelj se u odnosu na iznesene navode tuženika očitovao da je u vrijeme pokretanja predstečajnog postupka a i kasnije u vrijeme stečajnog postupka RH

Ministarstvo financija utemeljila svoju tražbinu iz ovršne isprave koja je bila pravomoćna i ovršna te su svi navodi u tom smislu protivni nečemu što je utvrđeno kroz javnu ispravu. Ukazuje da je i prije predstečajnog postupka a svakako prije stečajnog postupka postojala ovršna tražbina RH u iznosu od preko 2.000.000,00 kn i to sve temeljem neplaćenog poreza na dobit i ostalih javnih davanja.

28. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju priloženu uz tužbu: rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru St-372/2019-4 od 17. rujna 2019. (list 6-8 spisa), zaključak St-445/2020-19 od 15. ožujka 2021. (list 9-10), Ugovor o prodaji tražbine (list 11-13), suglasnost o prijenosu prava (list 14), izvadak iz zemljišne knjige (list 15-17), dokumentaciju priloženu uz odgovor na tužbu: pregled izvoda iznosa uplata (str. 25-26), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Z-31571/15 od 26. kolovoza 2015. (str. 28-29), rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-Ovr-1721/15-2 od 5. travnja 2016. (str. 30-31), Ugovor o prodaji tražbine (str. 32-35). Nadalje izvršen je uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 45-51), izlist (list 61-64), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj St-2779/17-8 od 31. listopada 2017. (list 65-67), obrazac 17 (list 69-72), dokumentaciju iz predstečajnog postupka broj St-2779/2017 Trgovačkog suda u Zagrebu (str. 73-134), prijava tražbine u stečaju (str. 135-157). Nadalje izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tuženika od 29. listopada 2021. i to priložene ugovore (list 164-177), bankovne izvratke (list 178-229). Nadalje izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tužitelja od 3. studenoga 2021. i to povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 234-241), rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-445/2020-25 od 9. lipnja 2021. (str. 242-244), e-mail korespondenciju (str. 245-246). Nadalje, izvršen je uvid u dokumentaciju predanu na ročištu dana 5. rujna 2022. (str. 288-291).

29. Izvršen je uvid u podatke e-spisa za predmet broj Ovrj-3123/2008 Općinskog građanskog suda u Zagrebu i izvršen je ispis rješenja broj Ovrj-3123/2008-49 od 27. siječnja 2020., rješenje broj Ovrj-3123/2008-60 od 26. studenoga 2021. i rješenje broj Ovrj-3123/2008-64 od 13 travnja 2022.

30. Nadalje tijekom postupka izvršen je uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Z-55117/08, Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-2779/2017 i spis ovog suda broj St-445/2020. Izvršena je preslika dijela spisa ovog suda broj St-445/2020 s obzirom da je taj spis predmeta u radu te je preslika dijela spisa priložena ovom spisu. Nadalje, izveden je dokaz saslušanjem tuženika Daria Lovrića i saslušanjem Daria Lovrića u svojstvu svjedoka likvidatora društva ADDENDA USLUGE d.o.o u likvidaciji.

31. Daljnji dokazi nisu izvedeni budući su odlučne činjenice utvrđene na temelju izvedenih dokaza, dok su stranke na ročištu za glavnu raspravu održanu dana 20. travnja 2023. predložile da se zaključi glavna rasprava.

32. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08,

57/2011, 25/13, 70/19 i 80/22, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

33. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu je zahtjev za utvrđuje da je Ugovor o prodaji tražbine od 19.5.2017. godine zaključen između SYNERGOS EKO d.o.o., OIB: 06001672370, Zagreb, Vrbanićeva 37/1 i tuženika Daria Lovrića Zagreb, Vale Vouka 7, OIB: 87801740786, ovjerenog kod javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, ovjeren pod brojem OV-1447/2019, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja, te zahtjev za naknadu troškova postupka sa zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj tvrdi da je riječ o pobojoj pravnoj radnji u smislu odredaba čl. 202. SZ-a, odnosno da je pobijanu pravnu radnju dužnik SYNERGOS EKO d.o.o., sada tužitelj Stečajna masa iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju, poduzeo s namjerom oštećenja svojih vjerovnika i da je tuženik znao za takvu namjeru dužnika.

34. Tužba je podnesena 15. ožujka 2021.

35. Iz rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-372/2019-4 od 17. rujna 2019. (str. 6-8) proizlazi da je u skraćenom stečajnom postupku otvoren i istovremeno zatvoren skraćeni stečajni postupak nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. Zagreb s danom 17. rujna 2019. i za stečajnog upravitelja imenovan je Marko Plavetić iz Zagreba. Dakle u tom postupku nisu utvrđeni vjerovnici, niti postojanje imovine dužnika.

36. Tijekom postupka bilo je sporno je li predmetni Ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. krivotvoren te je tuženik tijekom postupka osporavao tvrdnje tužitelja da bi ugovor o prodaji tražbine bio pobojan ili ništetan. Također je tuženik osporavao navode tužitelja da bi bio sklopljen bez ikakve naknade te tuženik tvrdi da je isti bio naplatan. Tuženik tijekom postupka navodi i da predmetni ugovor nije knjižen u nadležnom zk odjelu jer da nakon upisa ovrhe Hrvatske poštanske banke nije moguća nikakva daljnja promjena u zemljišnim knjigama. Također navodi da stečajni vjerovnici nisu neizravno niti izravno oštećeni predmetnim ugovorom te da ne postoje pretpostavke poboynosti. Također ukazuje da nema ništa za vratiti u stečajnu masu jer da nema nikakve imovinske koristi.

37. Dakle sporno je jesu li ispunjene pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika.

38. Iz zaključka Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-445/2020-19 od 15. ožujka 2021. (str. 9) proizlazi da je u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju dana suglasnost stečajnom upravitelju radi podnošenja tužbe sukladno čl. 212. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17, dalje: SZ) protiv tuženika radi pobijanja Ugovora o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. Kako je tužba podnesena 15. ožujka 2021. proizlazi da je podnesena u zakonskom roku od godinu i pol dana od otvaranja skraćenog stečajnog postupka i po odobrenju stečajnog suca te je tužbu aktivno legitimiran podnijeti stečajni upravitelj Marko Plavetić u ime stečajnog dužnika.

39. Iz priloženog potpunog Ugovora o prodaji tražbine dostavljenog po tuženiku (str. 32-35 spisa) proizlazi da je sklopljen između prodavatelja trgovačkog društva SYNERGOS EKO d.o.o za istraživanje tržišta d.o.o., Zagreb zastupanog po zakonskom zastupniku direktoru Dariu Lovriću (a kako to proizlazi i iz ovjere javnog bilježnika) i Daria Lovrića kao kupca 19. svibnja 2017.

40. U čl. 1. Ugovora ugovorne strane suglasno utvrđuju kako je SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. Split 10. kolovoza 2015. s prodavateljem sklopila Ugovor o prodaji tražbine kojim je prodavatelj preuzeo potraživanja predlagatelja prema potonjem vlasniku. Nadalje utvrđeno je da je SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d., Split u zemljišnim knjigama upisana kao HVB SPLITSKA BANKA d.d., Split kao prethodni vlasnik do namirenja tražbine na nekretnini koja je u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu za katastarsku općinu Grad Zagreb upisana kao z.u. 24383, poduložak 3, katastarska čestica 1074/64, kuća broj 7 u ulici Vale Vouka i dvorište površine 885 m², treća etaža 17.09/100 1. stan broj 4. peterosobni stan u etaži +2, površine 188,06 čm sasprištem broj 4 u etaži -3, površine 3,00 čm, sve u nacrtu označeno zelenom bojom, dok je kao potonji vlasnik do namirenja tražbine upisano društvo Addenda usluge d.o.o. u likvidaciji sa sjedištem u Zagrebu (u zemljišnim knjigama upisano kao ADDENDA d.d., A. Hebranga 21, Zagreb) a iz osnove ugovora o kreditu broj 2696/04 kao kreditor, s korisnikom kredita, društvom ADDENDA ULAGANJA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu u ukupnom iznosu od 160.000,00 EUR zaključen 28. rujna 2004.

41. Nadalje u stavku 2. čl. 1. Ugovora stranke suglasno utvrđuju da je društvo ADDENDA d.d. predmetni ugovor o kreditu potpisao u svojstvu jamca-platca i u svojstvu fiducijarnog dužnika te da je društvo ADDENDA d.d. promijenilo naziv tvrtke tako da sada glasi ADDENDA USLUGE d.o.o. – u likvidaciji. U čl. 2. Ugovora navedeno je da prodavatelj prodaje i ustupa, a kupac kupuje i prihvaća ustup tražbine koja se temelji na aktima navedenim u čl. 2. Ugovora.

42. Nadalje čl. 3. Ugovora utvrđeno je da tražbina SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. na dan 10. kolovoza 2015. je iznosila 326.756,53 EUR, a tražbina TRS d.d. na dan 5. svibnja 2006. 313.628,52 kn te je navedeno da će u ukupni iznos tražbine zaračunati se zakonske zatezne kamate do dana namirenja ukupnog potraživanja kao i iznos možebitnih budućih naknada i troškova za kupca.

43. Čl. 4. Ugovora navedeno je da sva sredstva osiguranja tražbine koja su ADDENDA ULAGANJA d.o.o. kao korisnik kredita jamac-platac ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji izdali ili ugovorili sa SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. na temelju akata iz čl. 1. Ugovora kao i sva ostala sporedna prava iz tih akata da prelaze na kupca zajedno s tražbinom te imaju pravni učinak danom sklapanja ugovora. Nadalje navedeno je da sva sredstva osiguranja tražbine koje je ADDENDA osiguranje d.d. ili pravni slijednik Addenda usluge d.o.o. u likvidaciji su izdali ili ugovorili s TRS d.d. kao i sva ostala sporedna prava iz tih akata prelaze na kupca zajedno s tražbinom te imaju pravni učinak danom sklapanja ugovora.

44. Čl. 6. Ugovora ugovorena je kupoprodajna cijena za tražbinu iz čl. 3. u iznosu 1.060.529,65 kn. Nadalje navedeno je da se kupac u iznosu tražbine odriče svih svojih potraživanja prema prodavatelju na ime danih pozajmica i potraživanja na ime udjela, a s danom provedbe ugovora u zemljišnim knjigama uključivši i obračun redovnih kao i zateznih kamata od dana nastanka obaveza prodavatelja do potpunog ispunjenja ugovornih obveza prodavatelja.

45. Nadalje navedeno je u čl. 6. st. 5. da provedbom ugovornih odredbi u zemljišnim knjigama prodavatelj izjavljuje da nema više nikakvih tražbina temeljem ovog ugovora, odnosno Ugovora o kreditu broj 2696/04 od 28. rujna 2004. i to kako prema kupcu tako i prema dužniku društvu ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji.

46. Nadalje proizlazi (str. 34-35 spisa) da je javni bilježnik Sanda Pandža pod brojem Ov-1447/2019 28. ožujka 2019. potvrdila da je Dario Lovrić u njejoj nazočnosti priznao potpis na pismenu kao svoj.

47. Tužitelj je u podnesku od 18. listopada 2021. naveo da povlači navode da bi Ugovor o prodaji tražbine bio krivotvoren i prihvatio tvrdnje tuženika da je verzija ugovora koju je tužitelj ranije imao nevjerodostojna.

48. U smislu odredbe čl. 202. st. 3. SZ-a ugovorne strane pobijanog ugovora su bliske osobe sukladno odredbama čl. 207. st. 2. SZ-a kako to proizlazi iz priloženih izvadaka iz sudskog registra koja činjenica i nije bila sporna.

49. Nadalje, predmetni Ugovor je sklopljen unutar roka od dvije godine unazad od datuma podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka jer je u predmetu poslovni broj St-372/2019 ovog suda zahtjev FINA-e od 28. veljače 2019., a kako je predmetni ugovor o prodaji zaključen 19. svibnja 2017. proizlazi kako je zaključen unutar roka od dvije godine unazad od podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a kako to proizlazi i iz stanja spisa.

50. U odnosu na daljnju pretpostavku izravnog oštećenja vjerovnika osnovano tužitelj navodi da je prvenstveno oštećen vjerovnik Republika Hrvatska koja je prijavila tražbinu u stečajnom postupku u iznosu od 2.587.954,58 kn koja se odnosi na potraživanja temeljem neplaćenog poreza.

51. Ovaj sud utvrđuje da iz prijave tražbine vjerovnika Republike Hrvatske-Ministarstvo financija-Porezna uprava-Područni ured Zagreb (str. 135-157) i iz rješenja o utvrđenim tražbinama (str. 242-243) proizlazi da je u stečajnom postupku nad tužiteljem koji se vodi kod ovog suda pod brojem broj St-445/2020 kao dužnikom utvrđena tražbina vjerovnika HEP ELEKTRA d.o.o u iznosu od 98,17 kn i vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 2.589.010,68 kn.

52. Iz popisa predmeta stečajne mase sastavljenog po stečajnom upravitelju Marku Plavetiću u stečajnom postupku nad tužiteljem broj St-445/2020 priloženog i ovom spisu (str. 51. spisa) proizlazi da tužitelj u svom vlasništvu, niti posjedu nema pokretnine, niti nekretnine. Dakle, nema imovine.

53. U svom iskazu tuženik saslušan kao stranka (str.279-284) navodi kako može navesti da je od osnivanja društva SYNERGOS EKO d.o.o. od 2008. upoznat sa poslovanjem tog društva budući je bio osnivač i odgovorna osoba u tom društvu odnosno direktor tog društva. Nadalje navodi: "Odmah uvodno mogu reći da sporni ugovor o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. nije krivotvoren niti je on bez naknade. Nadalje mogu reći da je tvrtka SYNERGOS EKO bila tvrtka koja se bazirala na širokoj lepezi savjetovanja među ostalim i društva PLIVA d.d. i sl. te raznih osiguravajućih društava te je to društvo izrađivalo različite ekspertize o razvoju farmaceutskog i zdravstveno osiguravateljskog poslovanja u Republici Hrvatskoj. Tijekom vremena poslovanje se proširilo i na IT sektor i na području implementacije EU projekata te je društvo razvilo i on line program za "drugo mišljenje" u zdravstvu. Širenje poslovanja je išlo te je 2014. osnovana i tvrtka kćer Adria Bove d.o.o. koja tvrtka se trebala baviti razvojem pametnih sidrišta na koncesijama u Jadranskom moru. Tvrtka SYNERGOS EKO d.o.o. svoj radni projekt vezano za ta pametna sidrišta odnosno know-how i patente unijela je kao osnivački ulog u tu tvrtku kćer Adria Bove d.o.o. te je izvršena i procjena vrijednosti po vještacima i procijenjena je vrijednost tog know-how i cijelog intelektualnog vlasništva u iznosu od 11.000.000,00 kn. Pojašnjavam da je tvrtka registrirana u prosincu 2014. i ona je trebala s poslovanjem započeti 2015. Naknadno po završnom računu za 2015. porezni savjetnici i Porezna uprava dali su mi mišljenje da bi za ovaj prijenos intelektualnog vlasništva trebalo izdati fakturu na iznos od 11.000.000,00 kn i obračunati PDV. Na taj način je društvo SYNERGOS EKO i postupilo time da je obračunat i porez na dobit vezano za taj prijenos odnosno tih 11.000.000,00 kn ušlo je kao prihod društva SYNERGOS EKO. S obzirom da je PDV bio obračunat u iznosu od oko 2.500.000,00 kn te dodatno i porez na dobit kao i akontacijske rate poreza na dobit ubuduće od 200.000,00 kn mjesečno postao sam svjestan da bi mogao nastati problem likvidnosti društva SYNERGOS EKO. 2016. obratio sam se u ime SYNERGOS EKO Ministarstvu financija vezano za mogućnost sklapanja ugovora o obročnoj otplati dugovanja društva SYNERGOS EKO s osnova poreza na dobit. Napominjem da dobit društva SYNERGOS EKO za 2015. koja se isplaćuje u 2016. nije isplaćena jer je odlukom uprave zadržana u društvu."

54. Nadalje navodi kako je početkom 2017. društvo SYNERGOS EKO uredno otplaćivalo potraživanja partnera uključujući i potraživanja Porezne uprave. Nadalje, navodi: "S obzirom na moje predviđanje kao direktora tog društva u to vrijeme da bi tijekom ljeta mogli nastati problemi s likvidnošću društva ja sam u ime društva SYNERGOS EKO tijekom travnja ili svibnja 2017. stupio u kontakt s financijskim savjetnicima i svim potencijalnim sudionicima predstečajnog sporazuma i tada su se tijekom analize pojavila sporna potraživanja, među inima, ugovor sklopljen između SYNERGOS EKO i Splitske banke i to ugovora o otkupu potraživanja i to mislim da je ugovor bio iz rujna 2015. a sve stoga što taj ugovor nije bio provediv u zemljišnim knjigama. Nadalje Kreditna banka Zagreb koja je trebala nadalje financirati projekt u tvrtci u Adria Bove i to finalizaciju u smislu implementacije pametnih sidrišta na dobivenim koncesijama inzistirala je da se bilanca društva SYNERGOS EKO očisti i u odnosu na moje pozajmice tom društvu kao osnivača društva i u odnosu na ranije navedeni nenaplativi odnosno neprovedivi ugovor sklopljen između SYNERGOS EKO i Splitske banke. Tada su mi financijski savjetnici sugerirali da se napravi ugovor o prodaji tražbine i to ovdje sada sporni ugovor od 19. svibnja 2017. i da se

na taj način otpiše dugovanje društva SYNERGOS EKO na ime mojih pozajmica tom društvu koje sam dao kao osnivač društva do tada i da se riješi odnos SYNERGOS EKO i Splitske banke u odnosu na neprovedivi ugovor o otkupu potraživanja i u tom smislu spornih i nenaplativih tražbina društva SYNERGOS EKO prema društvu ADDENDA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE d.d. s osnova osiguranja. Pojašnjavam da su Splitska banka i SYNERGOS EKO sklopili ugovor o prodaji tražbine 10. kolovoza 2015. i da je SYNERGOS EKO Splitskoj banci po tom ugovoru isplatio iznos od 830.000,00 kn ili 840.000,00 kn na ime cijene time da je Splitska banka inzistirala da se radi o poslovnoj tajni. Napominjem da društvo SYNERGOS EKO prema društvu ADDENDA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE d.d. nije imalo novčanih potraživanja niti obratno. Kupoprodajna cijena po ugovoru o prodaji tražbine od 19. svibnja 2017. iznosila je kako je to i navedeno u ugovoru 1.060.529,65 kn. Napominjem da su mi financijski stručnjaci sugerirali da cijena mora biti iznad cijene za koju je ranije društvo SYNERGOS EKO otkupilo tražbinu od Splitske banke ranije navedenih 830.000,00 kn ili 840.000,00 kn stoga smatram da je ugovorena cijena od 1.060.529,65 kn ugovorena u interesu društva SYNERGOS EKO i da to društvo sklapanjem tog ugovora o prodaji tražbine nije oštećeno. Napominjem da nije došlo do isplate iznosa od 1.060.529,65 kn već je došlo do prijeboja mog potraživanja na ime danih pozajmica i to bez kamata i potraživanja društva SYNERGOS EKO prema meni iz predmetnog ugovora o prodaji tražbine iz 2017. Pojašnjavam da se radi o mojim osobnim pozajmicama kako sam već ranije naveo koje sam uplaćivao sa svog osobnog računa društvu SYNERGOS EKO. Sklapanjem i provedbom ugovora iz 2017. "očišćena je bilanca" društva SYNERGOS EKO u odnosu na moja osobna potraživanja prema tom društvu i iskniženo je nenaplativo potraživanje iz ugovora o prodaji tražbine iz 2015. U odnosu na taj ugovor po prodaji tražbine iz 2015. želim dodati da prijenos fiducijarnog vlasništva u zemljišnim knjigama nije bilo moguće provesti radi ranijih zabilježbi tereta na predmetnoj nekretnini i vođenja spora na Županijskom sudu u Zagrebu između Splitske banke i Hrvatske poštanske banke. Nadalje mogu reći da vezano za potraživanje Ministarstva financija, Porezne uprave u odnosu na porez na dobit bio je sklopljen ugovor o obročnoj otplati potraživanja Porezne uprave. Nakon što je došlo do čišćenja bilance društva SYNERGOS EKO kako je naprijed navedeno pristupilo se prikupljanju dokumentacije za pokretanje predstečajnog postupka tijekom travnja ili svibnja 2017. te je u mjesecu listopadu 2017. i podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka. U odnosu na taj predstečajni postupak na ispitno ročište nije pristupila Porezna uprava odnosno nitko za Ministarstvo financija. Mogu navesti da je predmetni predstečajni sporazum prihvatila Kreditna banka Zagreb koja je trebala i financirati projekt u odnosu na tvrtku kćer Adria Bove te je došlo i do sklapanja predstečajnog sporazuma i na taj način je omogućeno relaksiranje poslovanja društva SYNERGOS EKO i da se s Ministarstvom financija pristupi sklapanju novog ugovora o obročnoj otplati duga na ime poreznih obveza time da sada ne mogu decidirano se izjasniti je li do takvog sklapanja ugovora i došlo. Kako je nadalje tvrtka kćer Adria Bove došlo u probleme vezano za naplatu sidrenja od strane korisnika usluga a SYNERGOS EKO je bilo jamac u odnosu na dugovanje te tvrtke time je došlo i do povećanja nenaplaćenih tražbina prema društvu SYNERGOS EKO te je tijekom 2019. došlo do pokretanja i stečajnog postupka protiv dužnika SYNERGOS EKO i to za potraživanje u iznosu od oko 7.000,00 kn. Stoga zaključujem da tada u trenutku pokretanja stečajnog postupka nije niti postojalo dugovanje društva SYNERGOS EKO prema Ministarstvu

financija, Poreznoj upravi. Mogu pretpostaviti da nije postojalo dugovanje s obzirom na relativnu zastaru potraživanja i u tom smislu predajem u spis sudsku praksu za sud i protivnu stranku. Mogu navesti da sam ja tada 2019. imao i zdravstvenih problema a uzrokovanih i tim problemima u poslovanju društva SYNERGOS EKO i ne mogu se sada sjetiti da li bi postojalo dugovanje SYNERGOS EKO prema Ministarstvu financija, Poreznoj upravi."

55. Nadalje, tuženik u iskazu navodi "na pitanje punomoćnika tužitelja jesam li u trenutku sklapanja ugovora o prodaji potraživanja iz 2017. znao da postoji određeno potraživanje Ministarstva financija, prema društvu SYNERGOS EKO d.o.o. na ime poreza na dobit ili drugih poreznih davanja mogu odgovoriti da nije bilo nepodmirenih obveza a u odnosu na predstečajni postupak mogu odgovoriti na pitanje kolika je bila tražbina Ministarstva financija, Porezne uprave da je to bilo oko 2.000.000,00 kn a točan iznos je vidljiv iz sklopljenog predstečajnog sporazuma. U odnosu na pitanje isplate iznosa od 830.000,00 kn ili 840.000,00 kn na ime cijene iz ugovora o prodaji potraživanja iz 2015. mogu navesti da se radi o stvarnoj isplati a da se čišćenje bilance koje sam ranije iznosio u svezi sumnjivih i spornih potraživanja ne odnosi na čišćenje bilance na ime nekakvih bezvrijednih potraživanja već na stvarne tražbine. Na pitanje punomoćnika tužitelja jesam li bio odgovorna osoba i u društvu SYNERGOS EKO d.o.o., ADDENDA d.o.o. i ADDENDA d.d. mogu potvrditi da jesam a što je vidljivo iz javnih podataka kada i u kojem vremenu. Na pitanje punomoćnika tuženika da li je u bilo kojem trenutku društvo SYNERGOS EKO bilo insolventno odnosno je li postojala nemogućnost plaćanja tog društva ili se je postavilo pitanje likvidnosti za tekuće obveze mogu odgovoriti da nije. Na daljnje pitanje zašto je pokrenut predstečajni postupak mogu odgovoriti da je to stoga što je bilo evidentno da se neće moći podmiriti sve obveze za razvojne projekte te niti u tom trenutku nije postojala nemogućnost plaćanja društva SYNERGOS EKO u odnosu na tekuće obveze tog društva. Na pitanje punomoćnika tuženika je li mi bilo "i više nego dobro poznato da prijeti nesposobnost za plaćanje tuženika " mogu odgovoriti da nije. Na pitanje punomoćnika tuženika je li stečajni upravitelj tužitelja Stečajne mase iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju upoznat s činjenicom ovrhe ovrhovoditelja Hrvatske poštanske banke protiv Stečajne mase kao ovršenika mogu navesti da je i da je ta ovrha u tijeku a da je stečajni upravitelj upoznat s tom činjenicom proizlazi iz žalbe ovrhovoditelja iz tog postupka od 27. travnja 2022. koja se žalba prilaže u spis. Na pitanje punomoćnika tuženika je li mi poznato da bi bili pokrenuti kakvi postupci naplate iz te nekretnine mogu odgovoriti da mi je poznato da je tijekom 2008. bio pokrenut postupak ovrhe i to ovrhovoditelja Hrvatske poštanske banke međutim poznato mi je da tada nije nekretnina i prodana. U odnosu na daljnje pitanje kakva je bila vrijednost predmetne nekretnine 2008. i 2017. mogu odgovoriti da se u naravi radi o stanu u Zagrebu kako je to u zemljišnim knjigama navedeno i mogu navesti da knjigovodstvena vrijednost od 2.500.000,00 kn je zapravo vrijednost kredita za koji je taj stan služio kao osiguranje i prema mom mišljenju i 2008. i 2017. vrijednost te nekretnine je bila znatno manja od knjigovodstveno navedenih 2.500.000,00 kn. Mogu na daljnje pitanje je li mi poznato da bi sadašnji stečajni upravitelj tužitelja preuzeo postupak koji SYNERGOS EKO vodi protiv društva ACI na ime naknade štete u iznosu od 2.500.000,00 kn odgovoriti da mi je to poznato."

56. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio izlist njegovih uplata u korist računa SYNERGOS EKO d.o.o., ranije ALTA AVIS d.o.o. (str. 25-26 spisa).

57. Nakon dostave predmetnih izlista i saslušanja tuženika tužitelj je učinio nespornim da je tuženik kao zastupnik po zakonu društva SYNERGOS EKO d.o.o. i njegov član, imao potraživanja prema društvu SYNERGOS EKO d.o.o. u vrijeme sklapanja pobijanog Ugovora, a kako to proizlazi i iz priložene dokumentacije po tuženiku (str.164-229).

58. Iz priloženog rješenja broj Z-31571/15 od 26. kolovoza 2015. (str. 28-29 spisa) proizlazi da je istim Općinski građanski sud u Zagrebu odbio prijedlog upisa uknjižbe promjene prethodnog vlasnika u zk.ul. br. 24383 k.o. Grad Zagreb (poduložak broj 3) koji je upis predložen temeljem ovjerenog prijepisa ugovora o prodaji tražbine od 10. kolovoza 2015. i potvrdi o uplati od 11. kolovoza 2015., suglasnosti o prijenosu prava od 11. kolovoza 2015., specijalne punomoći od 3. kolovoza 2015. i djelomičnog povijesnog izvotka iz sudskog registra a sve radi upisane zabilježbe ovrhe.

59. I izvotka iz zemljišne knjige – etažno vlasništvo s određenim omjerima s stanjem na dan 26. siječnja 2021. (str. 15-17 spisa) proizlazi da je u zemljišnim knjigama upisana HVB SPLITSKA BANKA d.d., Split kao prethodni vlasnik do namirenja tražbine na nekretnini koja je u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu za katastarsku općinu Grad Zagreb upisana kao z.u. 24383, poduložak 3, katastarska čestica 1074/64, kuća broj 7 u ulici Vale Vouka i dvorište površine 885 m², treća etaža 17.09/100 1. stan broj 4. peterosobni stan u etaži +2, površine 188,06 čm sa spremištem broj 4 u etaži -3, površine 3,00 čm, sve u nacrtu označeno zelenom bojom, dok je kao potonji vlasnik do namirenja tražbine upisano društvo ADDENDA d.d., A. Hebranga 21, Zagreb, sada Addenda usluge d.o.o. u likvidaciji sa sjedištem u Zagrebu.

60. Tužitelj je naveo tijekom postupka kako nije sporno da je očigledno bilo pozajmica između tuženika osobno i društva Synergos eko d.o.o., te da je vrlo lako moguće da je Synergos eko d.o.o. zaista dugovao određene iznose tuženiku temeljem nevraćenih pozajmica, međutim, drži da je sporno i Stečajnim zakonom zabranjeno remetiti red namirenja vjerovnika na način kako je to obrazloženo i činjenično i pravno u Podnesku tužitelja od 18. listopada 2021.

61. Prema ocjeni ovog suda sklapanjem predmetnog Ugovora tuženik Dario Lovrić stavio se u povoljniji položaj od ostalih vjerovnika prvenstveno Republike Hrvatske te je remenio red namirenja vjerovnika protivno Stečajnom zakonu te je sam izabrao prvo namiriti svoja potraživanja temeljem danih pozajmica i udjelu dobiti, a s druge strane ne platiti dospjeli porez.

62. Prema ocijeni ovog suda ispunjene su pretpostavke za pobijanje predmetne pravne radnje stečajnog dužnika iz odredbe čl. 202. SZ-a jer je pobijana pravna radnja poduzeta posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka te se radi o naplatnom ugovoru sklopljenom između dužnika i njemu bliske osobe te se tim ugovorom stečajni vjerovnici izravno oštećuju.

Nadalje taj ugovor sklopljen je unutar roka od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

63. Skraćeni stečajni postupak nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. otvoren je 17. rujna 2019., dok je zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka podnesen 28. veljače 2019., a ugovor o prodaji tražbine zaključen je 19. svibnja 2017..

64. Ispunjene su procesne pretpostavke za pobijanje budući je tužba podnesena na temelju odobrenja suda i podnesena je u roku od godine i pol dana od otvaranja skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o.

65. Dakle pravna radnja poduzeta je prije otvaranja stečajnog postupka, nadalje tom pravnom radnjom remeti se ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika) i istovremeno se pogoduje tuženiku Dariu Lovriću kao vjerovniku jer ga se stavlja u povoljniji položaj pogodovanje vjerovniku (čl. 198. SZ-a). Naime iz izvedenih dokaza i samog Ugovora o prodaji tražbine (list 32-35 spisa) proizlazi da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu od 1.060.529,65 kn te se kupac a to je Dario Lovrić u iznosu tražbine odriče svih svojih potraživanja prema prodavatelju SYNERGOS EKO d.o.o. na ime danih pozajmica i potraživanja na ime udjela.

66. Iz iskaza tuženika danog na ročištu održanom 5. rujna 2022. (list 279-284 spisa) proizlazi da nije došlo do isplate kupoprodajne cijene već da je došlo do prijeboja njegovog potraživanja prema društvu SYNERGOS EKO na ime danih pozajmica i to bez kamata i potraživanja društva SYNERGOS EKO prema njemu te da je sklapanjem i provedbom tog ugovora iz 2017. "očišćena bilanca" društva SYNERGOS EKO. Nadalje, tuženik je potvrdio da nije došlo do prijenosa fiducijarnog vlasništva u zemljišnim knjigama radi ranijih zabilježbi tereta i spora.

67. Da je tuženik Dario Lovrić znao da tužitelju prijeti nesposobnost za plaćanje proizlazi i iz činjenice da je 31. listopada 2017. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. Nadalje, proizlazi (iz priloženog spisa Trgovačkog suda u Zagrebu St-2779/2017) da su vjerovnici dužnika prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja 26. veljače 2018. U prvoj skupini vjerovnika navedeno je i Ministarstvo financija - Porezna uprava u iznosu od 2.190.348,24 kn te je određen poček od 12 mjeseci i otplata glavnica u 48 mjesečnih obroka.

68. Kako je zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom SYNERGOS EKO d.o.o. podnesen 28. veljače 2019., proizlazi da još nije niti nastupio početak otplate tražbina vjerovnika iz predstečajnog sporazuma kada je podnesen zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka budući je navedeno dospijeće počevši 30 dana od dana pravomoćnosti predstečajnog sporazuma.

69. Nadalje iz prijave tražbine vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija u stečajnom postupku sada nad Stečajnom masom iza SYNERGOS EKO d.o.o. u stečaju koji se vodi kod ovog suda pod brojem St-445/2020 proizlazi da je taj

vjerovnik prijavio tražbinu u iznosu od 2.589.010,68 kn koja mu je i utvrđena rješenjem suda.

70. Tražbina se prema prijavi (str. 135-157) odnosi na porez na dodanu vrijednost u iznosu od 85.499,63 kn s kamatama, porez na cestovna motorna vozila u iznosu od 4.077,09 kn s kamatama, porez na dobit u iznosu od 2.498.377,86 kn s kamatama i na članarinu Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 1.056,10 kn s kamatama.

71. Tuženik je kao tadašnji zastupnik po zakonu društva i član tog društva SYNERGOS EKO d.o.o u vrijeme sklapanja pobijanog ugovora o prodaji tražbine (povijesni izvadak iz sudskog registra str.45-50) morao znati za potraživanje Republike Hrvatske koje se odnosi prema prijavi tražbine, između ostalog i na prijave poreza na dobit za 2015., prijave poreza na dobit za 2016. i prijave poreza na dodanu vrijednost za mjesec prosinac 2016.

72. Dakle, odnosi se na tražbine prije sklapanja pobijanog Ugovora o prodaji tražbine, kako je to ukazivao i tuženik tijekom postupka.

73. Radi navedenog ne prihvaćaju se kao osnovani navodi tužitelja Daria Lovrića danih u iskazu da u trenutku pokretanja stečajnog postupka nije ni postojalo dugovanje društva SYNERKOG EKO d.o.o. prema Ministarstvu financija Poreznoj upravi, jer suprotno proizlazi iz ranije navedene prijave tražbine tog vjerovnika i ranije navedenog rješenja o utvrđenim tražbinama.

74. Tuženik Dario Lovrić u svom iskazu naveo je kako pretpostavlja da nije postojalo to dugovanje s obzirom na relativnu zastaru potraživanja, međutim, u ovom postupku radi se o tužbi radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji te je odlučna činjenica da je utvrđena tražbina vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija u stečajnom postupku, dakle sudskom odlukom. Stečajni postupak u odnosu na tužitelja je u tijeku te stoga neosnovano tuženik ističe da bi potraživanje Republike Hrvatske, Ministarstva financija bilo u zastari.

75. Dario Lovrić saslušan je i kao svjedok i to likvidator društva ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji te je izjavio da je trenutno likvidator u društvu ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji a koje društvo je pravni slijednik ADDENDA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE d.d., a ranije da je bio i direktor oba društva. U odnosu na navode iz ugovora o prodaji tražbine od 2017. naveo je da društvo ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji nije bilo ni u kakvom poslovnom odnosu s društvom SYNERGOS EKO i da po tom ugovoru o prodaji tražbine društvo ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji nije ništa isplatilo društvu SYNERGOS EKO odnosno nije došlo ni do prijeboja međusobnih tražbina jer iste nisu niti postojale. U odnosu na navode iz čl. 6. st. 5. Ugovora o prodaji tražbine iz 2017 koji se nalazi na str. 32-25 spisa naveo je da je ta konstatacija navedena i to da SYNERGOS EKO prema društvu ADDENDA USLUGE d.o.o. u likvidaciji nema nikakvih više tražbina odnosi se na tražbinu prijenosa fiducijarnog vlasništva koje nije realizirano, odnosno nije upisano u zemljišnim knjigama.

76. S obzirom na ovakav iskaz tuženika i nakon što je rješenjem ovog suda brpj P-45/2021 -23 od 18. listopada 2022. ponovo otvorena ranije zaključena glavna rasprava radi dopune postupka (str.296-299), tužitelj je podneskom od 8. studenog 2022. (str.300-301) naveo da mijenja tužbeni zahtjev na način da briše točku II. tužbenog zahtjeva kojom se tražilo da se naloži tuženiku vratiti u stečaju masu sve imovinske koriste stečene na osnovu pobijanog ugovora.

77. Neosnovano tuženik u podnesku od 1. prosinca 2022. navodi da bi tužbu trebalo u cijelosti odbaciti jer da tužitelj nije u roku od 8 dana postupio po pozivu suda od 18. listopada 2022. za ispravak odnosno dopunu tužbe. Tuženik je podneskom od 1. prosinca 2022. naveo da se protivi preinaci tužbenog zahtjeva kao i povlačenju dijela tužbenog zahtjeva.

78. Budući tužitelj nije postupio po uputi suda i nije dopunio tužbu u točki II. tužbenog zahtjeva već je naveo da briše navedenu točku, ovaj sud smatra da u tom dijelu tužba nije ispravljena sukladno uputi i upozorenju iz rješenja ovog suda P-41/2021-23 od 18. listopada 2022. te je stoga sukladno odredbi čl. 109. st. 4. ZPP-a utvrđeno da se u tom dijelu smatra povučenom, te je riješeno kao u izreci rješenja.

79. Tužbeni zahtjev za utvrđenje da je predmetni ugovor o prodaji tražbine bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja je potpun. Stoga nije bilo razloga za odbacivanje tužbe u tom dijelu, kako je to navodio tuženik tijekom postupka.

80. Iz izvedenih dokaza proizlazi kako je HVB Splitska banka d.d. (sada OTP banka d.d.) uknjižena kao prethodni fiducijarni vlasnik na nekretnini (stanu na Pantovčaku u Zagrebu) upisanom u zk.ul.br.6756, k.o. CENTAR, ZK odjel Zagreb – etaža E3, te ista banka posjeduje tražbinu osiguranu upravo navedenim fiducijarnim vlasništvom prema potonjem vlasniku društvu ADDENDA d.d., sada ADDENDA d.o.o.-u likvidaciji (str. 234-241). Nadalje, proizlazi da je dana 10.8.2015. pravni prednik tužitelja Synergos eko d.o.o. zastupan po direktoru sada tuženiku Dariu Lovriću otkupio od OTP banke d.d. (ranije Splitske banke d.d.) tražbinu osiguranu fiducijom na gore navedenoj nekretnini (čl. 2. Ugovora o prodaji tražbine str. 32-35) te Synergos eko d.o.o. uz Ugovor dobiva i Suglasnost o prijenosu prava u zemljišnim knjigama, odnosno dozvolu da uknjiži svoje pravo prethodnog vlasništva u zemljišne knjige.

81. Fiducija je, kao i hipoteka, jedan od instrumenata osiguranja naplate putem kojih vjerovnik, u slučaju nepodmirenja obveze od strane dužnika, može zaplijeniti imovinu dužnika kako bi naplatio svoje potraživanje. Osnovna razlika između hipoteke i fiducije je u tome što kod hipoteke dužnik zadržava vlasništvo nad imovinom, dok se kod fiducije pravo vlasništva odmah prenosi na vjerovnika.

82. Dakle, pravni prednik tužitelja SYNERGOS EKO d.o.o. imao je tražbinu osiguranu prethodnim fiducijarnim vlasništvom na nekretnini, te sve i da dužnik te tražbine društvo sada Addenda d.o.o. u likvidaciji ne vraća predmetni dug, SYNERGOS EKO d.o.o. imao bi osiguranje u vidu fiiducija potonjeg vlasništva nekretnine i mogućnost naplata iz osigurane nekretnine. Međutim, dana 19. svibnja 2017. tuženik je zaključio ovdje pobijani Ugovor kao direktor pravnog prednika

tužitelja SYNERGOS EKO d.o.o. a kojim Ugovorom bez ikakve faktičke uplate u novcu prenosi na sebe kao kupca tražbinu tužitelja osiguranu fiducijarnim prethodnim vlasništvom nekretnine.

83. Nadalje, osnovano tužitelj tijekom postupka ukazuje da je 16. listopada 2017. tuženik Dario Lovrić kao zakonski zastupnik pravnog prednika tužitelja SYNERGOS EKO d.o.o. podnio Trgovačkom sudu u Zagrebu prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, a kao razlog navodi neprekinutu blokadu više od 50 dana, nesposobnost za plaćanje i u prilogu dostavlja potvrdu FINE o blokadi, te Rješenje o ovrsi od Porezne uprave iz kojeg je vidljiv dug poreza na dobit koji je tada iznosio 932.730,44 kn, zajedno sa dugovanjem po osnovi poreza, a koji dugovi su se odnosili na periode još iz 2015. i 2016. Datum donošenja rješenja o ovrsi je 19.7.2017. (dakle samo 2 mjeseca nakon sklapanja spornog pobojnog Ugovora). S time da valja uzeti u obzir da su dugovi po osnovi Poreza nakupljali se još od 2015., što je vidljivo iz same prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku gdje ista potražuje porez još iz 2015., 2016. i 2017.

84. Iz prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i pripadajuće Potvrde FINE vidljivo je da je na dan 12. listopada 2017. evidentirano 49 dana blokade u posljednjih 6 (šest) mjeseci, dok je pobojni Ugovor zaključen 19.5.2017. (priloženi spis St-2779/2017).

85. Nadalje, na dan 19. 5. 2017. postojalo je dugovanje SYNERGOS EKO d.o.o. po osnovi poreza za 2015., i 2016. što je vidljivo iz prijave tražbine Republike Hrvatske u stečajnom postupku. Također je tuženik kao odgovorna osoba morao i mogao znati za predmetna porezna zaduženja.

86. Slijedom svega navedenog, kako je tuženik kao bliska osoba pravnog prednika tužitelja bio odgovorna osoba i jedini direktor u periodu od 2015.-2017., isti je nužno morao imati saznanja o postojanju dugovanja pravnog prednika tužitelja Synergos eko d.o.o. po osnovi dužnih poreza prema Republici Hrvatskoj.

87. Tuženik je kao odgovorna osoba morao imati saznanja o postojanju predmetnih dugovanja i na dan 19.5.2017. (dan sklapanja pobojnog Ugovora), te je sklapajući pobijani Ugovor prenio imovinu društva SYNERGOS EKO d.o.o. bez ikakve uplate u novcu, odnosno odlučio je prvenstveno namiriti (prebiti) svoju tražbinu prema društvu SYNERGOS EKO d.o.o. s kupoprodajnom cijenom znajući da postoji potraživanje vjerovnika Republike Hrvatske.

88. Ugovorena kupoprodajna cijena iz spornog ugovora u iznosu od 1.060.529,65 kn nije uplaćena na račun pravnog prednika tužitelja već je tuženik Dario Lovrić prebio ista potraživanja s kupoprodajnom cijenom tražbine. Ova činjenica nije sporna jer sam tuženik u odgovoru na tužbu priznaje da je to učinio (umjesto uplate u novcu odlučio prebiti svoja vlastita potraživanja).

89. Takvim postupanjem prema ocjeni ovog suda, kako to navodi tužitelj tijekom postupka, tuženik Dario Lovrić stavio se u povoljniji položaj od ostalih

vjerovnika i remetio je red namirenja vjerovnika protivno Stečajnom zakonu, te je sam izabrao prvo namiriti svoja potraživanja temeljem datih pozajmica i udjela u dobiti.

90. Navedeno je u suprotnosti s redom namirenja kako je isti predviđen Stečajnim zakonom iz razloga što su potraživanja Republike Hrvatske razvrstana u II. viši isplatni red, dok bi eventualna potraživanja tuženika Daria Lovrića bila razvrstana u niže isplatne redove (kao potraživanja vlasnika društva). Nadalje, sve i da su ista potraživanja razvrstana u iste redove, namirenje bi se odvijalo kroz pravila namirenja istih isplatnih redova u stečajnom postupku te bi vjerovnik Republika Hrvatska, kao i vjerovnik HEP dobili barem djelomično ispunjenje svoje tražbine.

91. Smisao odredaba Stečajnog zakona o pobijanju pravnih radnji upravo i je taj, da se pobijaju one pravne radnje koje remete pravo na jednako namirenje svih vjerovnika, da se pobijaju one radnje koje stavljaju u povoljniji položaj jednog vjerovnika naspram drugog, kao što je ovdje tuženik Dario Lovrić učinio, stavio je sebe u povoljniji položaj naspram Republike Hrvatske neuplativši u novcu ugovorenu kupoprodajnu cijenu, a onda podredno i time što je imovinu i to novčanu tražbinu društva SYNERGOS EKO d.o.o. osiguranu fiducijarnim vlasništvom prenio na sebe.

92. Kako dužnik nema druge imovine iz koje bi se mogli namiriti stečajni vjerovnici pobijanje predmetne pravne radnje omogućuje to da ista neće imati učinak prema stečajnoj masi te time tužitelj u slučaju nemogućnosti namirenja tražbine od društva ADDENDA USLUGE d.o.o u likvidaciji potencijalno omogućuje namirenje te tražbine iz osigurane nekretnine.

93. Tužitelj je u ovršnom postupku koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod brojem Ovrj-3123/08 i upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe na predmetnoj nekretnini nedopuštenom nepravomoćnim rješenjem broj Ovrj-3123/08-64 od 13. travnja 2022. (rješenje str. 320-323).

94. Tužitelj je tijekom postupka dokazao da su tuženik i prednik tužitelja SYNERGOS EKO d.o.o. sklopili pobijani Ugovor o prodaji tražbine uz način plaćanja prijebojem (bez faktične uplate u novcu) i time izvan zakonom predviđenog postupka i reda namirenja prvotno je namiren tuženik kao vlasnik (člana) društva i njegove pozajmice koje bi u stečajnom postupku inače ulazile u niže isplatne redove, naspram namirenja vjerovnika II. višeg isplatnog reda, između ostalih, Republike Hrvatske koji je ostao u cijelosti nenamiren.

95. Slijedom navedenoga, ovaj sud je utvrdio da tužiteljeva stečajna masa nema vrijednost za namirenje njegovih vjerovnika i da bi se u slučaju tužiteljeva uspjeha u ovoj pravnoj stvari, rezultat pobijanja spornog ugovora koji ne bi imao učinka prema stečajnoj masi, manifestirao povećanjem mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

96. Dakle, ispunjene su opće pretpostavke poboynosti, odnosno da je riječ o pravnoj radnji koja je poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom i da je bio otvoren stečajni postupak nad dužnikom, ovaj sud je utvrdio da su ispunjene i pretpostavke propisane u odredbi čl. 198. SZ-a. Odnosno da je riječ o pravnoj radnji

kojom je tuženik stavljen u povoljniji pravni položaj (pogodovanje), jer je njemu omogućeno namirenje tražbine, dok su ostali stečajni vjerovnici koji su prijavili tražbine u stečajnom postupku ostali nenamireni uslijed nedostatnosti stečajne mase, a rezultat pobijanja omogućava njihovo namirenje u većoj mjeri.

97. Također, nije sporno da je tuženik tadašnji tužiteljev zastupnik po zakonu i ujedno jedini član društva. Kao takvi smatraju se bliskim osobama u smislu odredbe čl. 207. st. 2. t. 3. SZ-a.

98. Tuženik je znao, odnosno morao znati za okolnosti koje upućuju da društvu SYNERGOS EKO d.o.o. prijeti nesposobnost za plaćanje. U tom kontekstu tuženik je u svom iskazu naveo kako "s obzirom na moje predviđanje kao direktora tog društva u to vrijeme da bi tijekom ljeta mogli nastati problemi s likvidnošću društva ja sam u ime društva SYNERGOS EKO tijekom travnja ili svibnja 2017. stupio u kontakt s financijskim savjetnicima i svim potencijalnim sudionicima predstečajnog sporazuma i tada su se tijekom analize pojavila sporna potraživanja, među inima, ugovor sklopljen između SYNERGOS EKO i Splitske banke i to ugovora o otkupu potraživanja i to mislim da je ugovor bio iz rujna 2015. a sve stoga što taj ugovor nije bio provediv u zemljišnim knjigama..."

99. Iz svih navedenih okolnosti, ovaj sud je ocijenio da je tuženik znao za namjeru tužitelja da ošteti svoje vjerovnike prilikom sklapanja spornog ugovora, odnosno tuženik tijekom postupka sukladno odredbi čl. 202. st. 3. SZ-a nije dokazao da mu u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti da mu nije morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike.

100. Također, sud je utvrdio da je sporni ugovor sklopljen unutar roka od posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, te unutar dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka. Kako su ispunjene sve posebne pretpostavke propisane u odredbi čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a, ovaj sud je ocijenio da sporni ugovor predstavlja pobjonu pravnu radnju namjernog oštećenja vjerovnika.

101. Time su ispunjene sve pretpostavke pobijanja dužnikove pravne radnje stečajnog dužnika iz čl. 198. i čl. 202. SZ-a i stoga je tužbeni zahtjev osnovan te je odlučeno kao u toč. I izreke presude.

102. Ovaj sud je utvrdio da nisu ispunjeni uvjeti za ponovno preotvaranje zaključene glavne rasprave sukladno čl. 305. ZPP-a, kako je to neosnovano predložio tuženik podneskom dostavljenim dana 10. svibnja 2023. nakon zaključenja glavne rasprave, jer tu odluku sudac može donijeti kada je to potrebno radi dopune postupka ili razjašnjenja pojedinih važnih pitanja, a ne da bi se dostavljali novi dokazi kako to čini tuženik (tako i Visoki trgovački sud RH u odluci broj PŽ-5889/2016-2 od 30. studenoga 2018.).

103. Tužitelju koji je uspio u postupku sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a se od zatraženih troškova postupka određuje naknada onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice i to sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova

za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 – u daljnjem tekstu: Tarifa) za sastav podneska kojim se očituje na odgovor na tužbu 2.493 boda, za trošak sastava podneska od 3. studenoga 2021. sukladno Tbr. 8. toč. 3. Tarife određuje se trošak u visini 50 bodova budući se radi o ostalom podnesku iz Tbr. 8. toč. 3. Tarife. Nadalje tužitelju se za sastav podneska od 16. veljače 2022. sukladno Tbr. 8. toč. 3. Tarife određuje trošak od 50 bodova. Za sastav podneska tužitelja od 7. studenoga 2022. kojim tužitelj djelomično povlači tužbeni zahtjev tužitelju se određuje trošak sukladno Tbr. 8. toč. 3. Tarife u iznosu od 50 bodova kao za ostale podneske jer se ne radi o niti jednom podnesku iz Tbr. 8. toč. 1. i 2. Tarife. Nadalje tužitelju se za pristup na ročišta održana dana 11. studenog 2021., 5. rujna 2022. i 20. travnja 2023. određuje trošak u iznosu od 2.493 boda za svako ročište (Tbr. 9. toč. 1. Tarife). Nadalje na tako određen trošak tužitelju se određuje i trošak pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 663,61 € kn za svako.

104. Nadalje, tužitelju se na određeni trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u ukupnom iznosu od 151.830,00 kn (10.122 boda x 15,00 kn) a što je prema fiksnom tečaju konverzije 20.151,30 €, određuje i trošak PDV-a (Tbr. 42. Tarife) u iznosu od 5.037,82 €.

105. Kada se tom trošku doda i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 663,61 € i na presudu u iznos od 663,61 € proizlazi da je trošak tužitelja koji je bio potreban za vođenje parnice osnovan u iznos od 26.516,34 €, dok je u preostalom zahtijevanom iznosu zahtjev neosnovan.

106. Slijedom navedenog, primjenom odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a obvezan je tuženik tužitelju naknaditi troškove postupka s zatraženom zakonskom zateznom kamatom kao u izreci.

107. Nadalje, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu daljnjih troškova postupka kao neosnovan u iznosu od 12.330,88 €.

108. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude i rješenja.

Bjelovar, 2. lipnja 2023.

Sutkinja
Zlata Bašek Skrba

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude i rješenja može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude i rješenja, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: **9-30859-a69c2**

Kontrolni broj: **01564-3d84c-772a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ZLATA BAŠEK SKRBA, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

